

Prosinec 2000

SPOLEČNOU CESTOU 6

ZPRAVODAJ OLEŠNICKÉ FARNOSTI

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, Jeho milosrdenství je věčné“

Ž 136,1

Milí farníci,

Celý letošní rok je pro nás výjimečný a sváteční. Je rokem Velkého jubilea – dvoutisícího výročí narození našeho Spasitele, který jako Bůh přijal lidskou přirozenost a stal se člověkem. Byl to rok plný Boží milosti, kdy jsme mohli na různých úrovních prožívat slavnosti, spojené se získáním plnomocných odpustků po splnění určitých podmínek. Nezapomenutelný byl zážitek, kdy sv. Otec otevíral Svatou bránu v bazilice sv. Petra ve Vatikánu před půlnoční mší svatou roku 1999. Pro mne osobně další velký zážitek - otevírání Sv. brány v brněnské katedrále Sv. Petra a Pavla – 25. prosince 1999.

Během roku jsme prožívali také jubilejní dny ve farnosti s možností získání plnomocných odpustků pro duše v očistci. Velký zážitek pro mne také byla národní pouť do Říma, kde jsem měl možnost projít Svatými branami římských patriarchálních bazilik.

Vrcholem celého jubilejního roku bylo jistě setkání mládeže se Svatým otcem v srpnu letošního roku. Byly to dva milióny mladých lidí ze všech částí světa, mezi něž patřili i tři zástupci naší farnosti – Kateřina Čadková, Petra Bílková a budeme-li jej počítat, i otec Václav Knotek. Škoda jen, že jich nebylo víc.

Vstoupili jsme do druhé poloviny adventní doby, která je bezprostřední přípravou na vyvrcholení tohoto jubilejního roku. Proto bychom měli věnovat maximální pozornost přípravě. Jen si vzpomeňme, s jakou pečlivostí připravujeme oslavy různých kulatých výročí v našem životě. Kolik času, námahy a finančních prostředků věnujeme, abychom co nejlépe významné události v našem životě oslavili. O to víc bychom se měli připravovat na významné výročí Toho, který ovlivnil celý náš život a který nám svým životem a bolestnou smrtí zajistil to nejdůležitější – věčnou spásu. Nemyslím tím hmotnou přípravu na vánoční svátky, ale duchovní. Jak se připravíme, takový bude i náš prožitek. Štědrý den bychom měli prožít v duchu návodu, který jste dostali natištěný.

Příkladem je nám opět Svatý otec, který i přes své stáří a nemoc s velkou intenzitou prožíval tento rok, který je bezesporu vrcholem celého jeho pontifikátu. Jubilejní rok

končí 6. ledna 2001 uzavřením Svaté brány ve Svatopetrské bazilice ve Vatikánu. Využijme ještě těchto několika dní k tomu, abychom zakončili rok, který se už nebude v našem životě opakovat, důstojně získáním ovoce jubilejního roku – plnomocných odpustků.

Přeji vám všem a v modlitbě vyprošuji, abyste letos prožili tu nejkrásnější oslavu Narození našeho Spasitele o půlnoční mši svaté, kterou by nikdo neměl prospat. Hluboký duchovní prožitek celé vánoční doby, Boží požehnání a hojnost milostí v roce, kterým vstupujeme do třetího tisíciletí vám přeje.

váš o. Stanislav

Jedna z dimenzí - nástroje

Někdy si modlím: „Pomoz mi Pane, ať se stanu nástrojem ve Tvých rukou.“ Když o tom tak přemýšlím, tak mě napadá, kolik asi lidí má takovou touhu – být něčím nástrojem. Spíš jakoby jenom předmětem, vykonavatelem něčí vůle.

Cítím to asi tak: být nástrojem, to je jako být něčím neživým nesvobodným. Být nástrojem, to je jako nebýt ničím nebo alespoň ničím významným. Vždyť významný je přece ten, kdo nástrojem vládne. Zkrátka být nástrojem, to je teda nic moc.

Ale zkuste si třeba holýma rukama, bez nástroje, tedy bez nože, ukrojit chleba. Dobře, můžeme si ho nalámat. Zkuste ale bez nástroje, tentokrát například bez pluhu, zorat pole. Možná pole nemáte, ale ať chcete nebo ne, jste závislí na tom jestli někdo zorá, zaseje, sklídí ... Nebo zkuste bez sekyrky naštipat dřevo a bez tužky napsat dopis a nebo... Pokračovat bychom mohli donekonečna.

A hle, teď už je možná termín nástroj zajímavější. Ono asi se toho bez patřičných nástrojů moc udělat nedá. On ten nástroj zase tak bezvýznamný není, on je i docela důležitý. On sice vždycky někdo tím nástrojem vládne, ale bez nástroje to nejde. Teď bychom se možná mohli začít přít o to, kdo je důležitější. Jestli nástroj a nebo ten, kdo jím vládne. Víte přece, že sebelepší nástroj v nešikovných rukou neudělá nic nebo to udělá hůř. A což jestli se octne v nesprávných rukou, to může hrozit i tragédií. Velmi tedy záleží na tom, kdo nástrojem vládne. I jaký nástroj je. Tak jsme to moc nevyřešili. Nástroj je důležitý, protože bez něho anebo, je-li rozbitý, to nejde a bez toho, kdo nástrojem vládne, také ne.

Někdy se modlím: „Pomoz mi Pane, ať se stanu nástrojem ve Tvých rukou.“ I člověk může být nástrojem a to velmi dokonalým. Bůh, který ho stvořil ho obdařil spoustou různých vlastností. Za prvé životem a svobodou. Člověk se může rozhodnout, zda chce či nechce být nástrojem. Člověk má rozum a svobodnou vůli a cit a může tedy s Bohem spolupracovat na jeho práci. Není to krásné spolupracovat s Bohem? Být v jeho rukou a tedy stoprocentně v Těch správných, které nás dovedou správně ovládat a využívat všech našich vlastností a být důležití, nepostradatelní. Není to úžasné, že nás Bůh nechává takto s Ním tvořit, že máme takto důležité místo ve světě? A máme tedy tu touhu být nástrojem v Božích rukou? Podílet se na tom, co dělá Bůh a nechat Ho dokonale využít všeho, co v nás je a tím se realizovat?

Někdy si modlím: „Pomoz mi Pane, ať se stanu nástrojem ve tvých rukou.“ A myslím to vážně. Vždyť jak se asi Bohu pracuje bez nástrojů anebo s nástroji nedokonalými či rozbitými? My přece chceme, aby s námi Bůh pracoval, aby měnil svět k lepšímu...

aby nebyly války a nemoci, aby se soused polepšil, aby byly děti poslušné a dostatek duchovních povolání, aby byla dobrá úroda a konečně se nám zmátořila ekonomika a možná taky, aby víc lidí poznalo Boha a naplnilo se tak jejich lidství a taky aby se něco změnilo ve farnosti ...

Pomoz mi Pane, ať se stanu dobrým nástrojem ve Tvých rukou, abys mě mohl ve Své Lásce použít pro Své dobré dílo. Amen.

PŘEHLED BOHOSLUŽEB

sobota 23. prosince -

od 7.30 hod svátost smíření (cizí zpovědníci)

8.00 hod mše svatá

neděle 24. prosince - 4. neděle adventní – Jubilejní slavnost rodinného společenství

7.45 hod. mše svatá (adventní)

10.40 hod. mše svatá (adventní)

20.00-24.00 hod. soukromá adorace před Nejsvětější svátostí

00.0 hod. Půlnoční mše svatá – 2000 let od narození Ježíše Krista

pondělí 25. prosince - Jubilejní Narození Ježíše Krista

7.45 hod. mše svatá

9.20 hod. mše svatá Rovečné

10.40 hod. mše svatá

15.00 hod. Te Deum a svátostné požehnání

úterý 26. prosince - svátek sv. Štěpána

7.45 hod. mše svatá

9.20 hod. mše svatá Rovečné

10.40 hod. mše svatá

15.00 hod. pobožnost u Jesliček a svátostné požehnání

neděle 31. prosince - svátek svatá Rodiny

7.45 hod. mše svatá

9.20 hod. mše svatá Rovečné

10.40 hod. mše svatá

17.30 hod. mše svatá na poděkování za starý rok a prosba o Boží požehnání do nového roku

od 20.00 hod. možnost soukromé adorace před Nejsvětější svátostí

00.30 hod. zahájení nového tisíciletí v kostele

pondělí 1. ledna 2001 - slavnost Matky Boží Panny Marie - Světový den modliteb za mír

7.45 hod. mše svatá

9.20 hod. mše svatá Rovečné

10.40 hod. mše svatá

15.00 hod. Te Deum a svátostné požehnání

neděle 7. ledna 2001 slavnost Křtu Páně

7.45 hod. mše svatá

9.20 hod. mše svatá Rovečné

15.00 hod. mše svatá – zahájení adoračního dne – po mši svaté promluva a adorace pro mládež, potom dle zájmu soukromá adorace

pondělí 8. ledna 2001 - adorační den naší farnosti

8.00 hod. mše svatá, po ní adorace starších žen

10.00 hod. adorace mužů

12.00 hod. polední modlitba

13.30 adorace dětí

15.30 hod. adorace žen

17.00 mše svatá a svátostné požehnání, zakončení adoračního dne

SPOLEČNOU CESTOU Zpravodaj farnosti Olešnice
Vydává: Římsko-katolická farnost Olešnice,
Nám. Míru 86, 679 74 Olešnice,
P. Stanislav Tvarůžek, farář
Redakce: Josef Kánský, Magdalena Kintrová, Jaromír Kintr, Markéta
Konečná, Miroslav Halánek, Petr Stejskal, Milena Blahová
NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.
